

Sygn. akt II CNP 27/15

POSTANOWIENIE

Dnia 2 grudnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 2 grudnia 2015 r.

skargi M. K.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku

Sądu Okręgowego w P. z dnia 26 marca 2014 r.,

wydanego w sprawie z powództwa [...] Spółdzielni Mieszkaniowej

przeciwko M. K.

o zapłatę,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Skarga M. K. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego z dnia 26 marca 2014 r. podlegała odrzuceniu z następujących powodów.

Skarga o stwierdzenie niezgodności wyroku z prawem powinna zawierać między innymi uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie wyroku, którego skarga dotyczy (art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.) oraz wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego wyroku w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe (art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c.). Tych obowiązków autor skargi nie wypełnił.

Uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody polega na przedstawieniu wywodu, wskazującego, że szkoda wystąpiła – ze wskazaniem jej rodzaju i rozmiaru – oraz przedstawienie okoliczności uwiarygodniających tezę o wystąpieniu szkody przez powołanie i przedstawienie dowodów (postanowienia z dnia 11 sierpnia 2005 r., III CNP 4/05, OSNC 2006, nr 1, poz. 16). Niezbędne jest także przeprowadzenie przekonywającego wywodu wskazującego czas powstania szkody oraz związek przyczynowy między nią a wydaniem zaskarżonego orzeczenia (postanowienie z dnia 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/05, BSN 2006, nr 4, s. 10). Pełnomocnik skarżącej zawarł wprawdzie w skardze oświadczenie o tym, że skarżąca poniosła szkodę materialną, nie wskazał jednak jej rozmiaru. Nie jest w tym zakresie wystarczające podanie w skardze wartości przedmiotu zaskarżenia (por. postanowienie SN z dnia 31 stycznia 2006 r., V CNP 21/06, nie publ.).

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c., skarżącego obciąża obowiązek przedstawienia analizy prawnej przepisów dotyczących środków zaskarżenia, których zastosowanie jest niedopuszczalne lub z innych przyczyn na pewno nie mogłoby odnieść skutku. Skarżący powinien wykazać, że od zaskarżonego wyroku nie przysługuje środek prawny, za pomocą którego mogłoby nastąpić wzruszenie zaskarżonego orzeczenia (postanowienie SN z dnia 23 stycznia 2009 r., sygn. akt I CNP 108/08, nie publ.). Oznacza to obowiązek przeprowadzenia analizy przepisów dotyczących środków prawnych, których zastosowanie jest niedopuszczalne lub które z innych przyczyn nie mogłyby odnieść skutku. Nie chodzi tylko o skargę

kasacyjną, ale także o skargę o wznowienie postępowania oraz o inne środki prawne pozwalające na zmianę lub uchylenie orzeczenia, ewentualnie służące pozbawieniu lub ograniczeniu wykonalności orzeczenia (zob. postanowienie SN z dnia 24 lipca 2008 r., sygn. akt I CNP 50/08, nie publ.). Uzasadniając spełnienie wymagania z art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. pełnomocnik skarżącej ograniczył się do stwierdzenia, że od zaskarżonego orzeczenia „pozwanej nie służy ani nie służą środki prawne umożliwiające jego zmianę lub uchylenie”, ale nie przeprowadził analizy prawnej możliwości skorzystania z jakiegokolwiek z wyżej wymienionych środków prawnych.

Z przytoczonych względów, na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

kc